

[Socialministeren.]

dere rundt omkring ved Snekastning. Det er Arbejde for en Dag eller to, de møder til, og det er Ungdommen, baade den, der maa-ske oprindelig er kommet udefra, og Byens egen Ungdom. Gaa altsaa ud og se paa det, og erkend saa, at det i Virkeligheden er det bedste Billede paa den Arbejdsvilje, der er hos de arbejdsløse. For der kunde vel næppe tænkes nogen anden Lejlighed, hvor det vilde være mere behageligt at blive liggende hjemme i Sengen, end netop en saadan.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, der stadig kredser om Kommunerne som Forsorgsorgan, vil jeg gerne sige, at vi har jo ogsaa Lovgivningen vedrørende lovlige og ulovlige Konflikter og Arbejdernes Rettigheder under Hensyn til, om den etablerede Konflikt er lovlig eller ulovlig; vi har Loven om den faste Voldgiftsret, der kan paadømme alle Konflikter og afgøre, om disse er lovlige eller ikke lovlige, og naar en Konflikt ikke er erklæret ulovlig, er det ulovligt saavel for Kommunerne som for de offentlige Anvisningskontorer at anvise den ikke konfliktberørte Arbejder, hvad enten han er organiseret eller uorganiseret, et Arbejde som Strejkebryder paa en Arbejdsplads, hvad enten det er en kommunal Arbejdsplads eller en Arbejdsplads hos en privat Arbejdsgiver. Det maa jo ikke glemmes, at hvis den paagældende optager Arbejde — selv om han faar det anvist af en Kommune eller et Anvisningskontor —, hvor der er etableret en lovlig Konflikt, bliver han betegnet som Strejkebryder og faar maaske for Livstid de ubehagelige Følger deraf at mærke. Derfor har det offentlige ikke Lov til at sige, at den arbejdsløse kun kan undgaa at tage saadant Arbejde ved at nøjes med at faa Hjælp i Form af Fattighjælp. Ministeriets Stilling i dette Forhold er, at Kommunen kan ikke som Arbejdsgiver bringe sig i Konflikt med Fagorganisationerne, Kommunen kan ikke i Retsforholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver indtage en anden Retsstilling end den, som enhver anden Arbejdsgiver indtager.

Men dertil kommer, at jeg synes, det ærede Medlem i høj Grad overser, at det ikke er Sogneraadet, der er Forsorgsorganet, men det sociale Udvalg. Det er ikke det sociale Udvalg, der er Arbejdsgiver for Kommunen; det er Sogneraadet, der etablerer sig selv som Kommune som Arbejdsgiver. Derfor er det til en vis Grad en Sammenblanding, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gør sig skyldig i, naar han vil gøre Kommunen som Arbejdsgiver

og det sociale Udvalg som Forsorgsorgan til det samme. Det er ikke helt det samme; der er en Forskel her, som man maa iagttage.

Men i alt Fald er det givet, at de rets-lige Sikringer, som Arbejderne har i Henhold til Loven om den faste Voldgiftsret og i Henhold til Arbejdsløshedsloven, der i den Henseende støtter sig paa Loven om den faste Voldgiftsret, hvorefter de er berettigede til at vægre sig ved at optage Arbejdet under lovlige Konflikter, kan og vil jeg ikke medvirke til at ændre.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under c) og d) opførte Lovforslag har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under c) og d) opførte Lovforslag (Edvard Sørensen): Jeg forstaa Socialministerens sidste Udtalelse saaledes, at det, han ikke vil være med til at ændre, er de gældende Regler for Afgørelsen af, om en Konflikt er lovlig eller ikke. Det er ikke det Spørgsmaal, jeg har stillet. Det Spørgsmaal, jeg har stillet og gentaget Gang paa Gang, er et andet. Naar en Kommune kommer ud i en Konflikt, indtager den en anden Stilling end en hvilken som helst anden Arbejdsgiver, idet den ved Siden af at være Arbejdsgiver er Forsorgsorgan. Socialministeren siger, at det er Sogneraadet, der er Arbejdsgiver, og det sociale Udvalg, der er Forsorgsorgan, men vi ved jo, at mange Steder, formentlig de fleste, er det samlede Sogneraad det samlede sociale Udvalg. Nu ligger det saaledes, at disse Stridigheder har ført til, at Kommunerne misbruges som Forsorgsorgan. Derfor er det vel naturligt at stille det Spørgsmaal til Socialministeren: Agter Ministeren intet at gøre for at værne Kommunerne paa dette Omraade? Socialministeren talte den anden Dag om, at hvis vort Forslag blev gennemført, blev Kommunerne bedre stillede end andre Arbejdsgivere. Som det er i Dag, er de langt daarligere stillede, og Ministeren mener altsaa, at det vil være retfærdigt ogsaa i de kommende Tider.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen anførte over for mig, at mit Partis Ordfører havde takket ham for hans Tilslutning til Forslaget. Denne Tak kan jeg for saa vidt underskrive. Men hvad